





Επειδή οι αναγνώσται μας δεν είδον εις τας εφημερίδας της πρωτεύουσας την δευτέραν και τρίτην διακοινώσεις του Κυρίου Θουβενέλ προς τον Κύριον Ουάις, και την τρίτην προς τον ίδιον του Κυρίου Περσιάνη, δημοσιεύομεν ταύτας δια του παρόντος παραρτήματός μας δια να ευχαριστήσωμεν την περιέργειάν των.

Πρεσβεία της Γαλλικής Δημοκρατίας εν Ελλάδι.

Εν Αθήναις την 8[20 Ιανουαρίου 1850.

Ο υποφαινόμενος Έκτακτος άπεσταλμένος, και πληρεξούσιος Υπουργός της Γαλλικής Δημοκρατίας, λαβών το υπόμνημα το όποιον τω έκαμε την τιμήν να τω διευθύνη ο έντιμότατος κύριος Ουάις πληρεξούσιος ύπουργός της Α. Β. Μ. από 19 Ιανουαρίου χρονολογημένον, εξηγεί προς αυτόν την μεγάλην λύπην του, ότι δεν έδυνήθη να προλάβη τά καταναγκαστικά μέτρα, τά όποια ο άντιναύαρχος κύριος Πάρκερ ένόμισεν ότι όφειλε να λάβη και έντός αυτού του λιμένος του Πειραιώς ένώπιον του ταχυδρομικού Γαλλικού άτμοπλοίου ή Σκοπιά (Vedette), και άνευ τινος κοινοποιήσεως γενομένης μέχρι τούδε προς τον διευθυντήν του πλοίου τούτου, δυναμένης να θέση αυτό εις κατάστασην του να γνωρίση ότι άνεβλήθησαν αι μεταξύ Αγγλίας και Ελλάδος φιλικαί σχέσεις.

Πληροφορηθείς ο υποφαινόμενος περι της συλλήψεως του Όθωνος και πιθανόν της κρατήσεως άλλων πολεμικών πλοίων της Α. Έλλ. Μεγαλειότητος, μολονότι μεγάλως λυπείται, δεν δύναται μολοντούτο να σιωπήση άπέναντι πράξεων τούτου είδους, και εύρίσκεται εις την ανάγκην του να δηλώση εις τον έντιμότατον κύριον Ουάις, ότι ο Πρόεδρος της Γαλλικής δημοκρατίας και ή Κυβέρνησις αυτού με λύπην και έκπληξίν των θέλουν πληροφορηθί, ότι ναυτικά της Αγγλίας δυνάμεις ενήργησαν εναντίον ενός τόπου παρ' αυτών έγγυθέντος.

Τρόντι ο κύριος Θουβενέλ χωρίς να επιφέρη ουδεμίαν κρίσιν επί των άπαιτήσεων της όποίας προσεκλήθη να ικανοποιήση ή Α. Έλλ. Μεγαλειότης, δεν δύναται να παρασιωπήση, ότι ο τρόπος καθ' όν αι άπαιτήσεις αύται έγέγοντο και υποστηρίζονται, θέλει επιφέρει συνεπίαις υπερβαλλόντως σοβαράς, και άπεχούσας βεβαίως από τας προβλέψεις της κυβερνήσεως της Α. Β. Μεγαλειότητος.

Η απαγόρευσις της θαλασσοπλοίας ή γενομένη εις τά του κράτους πλοία καλύει τας μεταξύ της πρωτεύουσας και τινων σημαντικών μερών του Έλληνικού βασιλείου συγκοινωνίας· τó συμβάν τούτο δύναται να διακυβεύση την διατήρησιν της τάξεως και τά δικαιώματα ενός Μονάρχου, παρ' τω όποίω είναι πάντοτε διαπιστευμένος (accredité) ο έντιμότατος κύριος Ουάις.

Επί του ένδεχομένου τούτου, τó όποιον είναι τοιαύτης φύσεως, ώστε δύναται να ταραξήσχη μόνον την Ελλάδα αλλά και την γενικήν πολιτικήν, προσκαλών ο υποφαινόμενος την σοβαρωτέραν προσοχήν του κυρίου πληρεξούσιου ύπουργού της Α. Β. Μεγαλειότητος, και υπακούων εις τά καθήκοντά του και την έμπνευσιν της συνειδήσεώς του έχει την τιμήν, και μ' όλην την άποτυχίαν των προηγουμένων κινημάτων του, (να άνανεώση ταύτα.

Ο κύριος Θουβενέλ παρακαλεί τον έντιμότατον κύριον Ουάις να δεχθί την διαβεβαίωσιν της ύψηλης ύπολήψεώς του·

(ΥΠΟΓ) ΘΟΥΒΕΝΕΛ

Προς τον κύριον Θ. Ουάις.

Επιστολή του Έπιτετραμμένου τας Αύστριακάς ύποθέσεις.

Προς τον κύριον Λόντον ύπουργόν των έξωτερικών κτλ, κτλ.

Εν Αθήναις την 11[23 Ιανουαρίου 1850.

Κύριε Υπουργέ.

Έλαβον χθές την τιμήν του να δεχθώ τó υπόμνημά σας με τά εν αυτό επισυνημμένα, δι' ου με είδοποιείτε επισήμως περι των άπειλών και των πράξεων τας όποίας ή Αγγλία άπετόλμησε την στιγμήν ταύτην κατά της Ελλάδος, και περι της διαγωγής της όποίαν ή Κυβέρνησις της Α. Έλλ. Μεγαλειότητος ένέκρινε να τηρήση εις την περίστασιν ταύτην.

Επειδή τó ταχυδρομείον έμελλε ν' άναχωρήση παρευθύς, έδραξα την εύκαιρίαν να διευθύνω τά έγγραφα ταύτα προς την Κυβέρνησίν μου, προς την όποιαν είχαν άναφέρει ήδη τó περιεχόμενον αυτών.

Δεν άμφισβάλλω διόλου κύριε Υπουργέ, ότι και εν Βιέννη ως και εις όλα τά έξευγενισμένα μέρη θέλουν έκτιμηθί κατά την άληθινή αξίαν των τά ληφθέντα ένταύθα κατά των Αγγλων μέτρα, και ότι ή άξιόπρεπεια και ή σταθερότης τας όποίας ή Έλλάς άντιτίττει κατ' αυτών, θέλουν αύξήσει τας συμπαθείας της Αύστριακής Αύτοκρατορικής κυβερνήσεως υπέρ του τόπου τούτου.

Δέχθητε κτλ.

(Υπογ) Κόμης Δ. Ίνγκελχέιν

Πρεσβεία της Γαλλικής Δημοκρατίας.

Προς τον έντιμότατον κύριον Θ. Ουάις πληρεξούσιον ύπουργόν της Α. Β. Μ.

Εν Αθήναις την 14[26 Ιανουαρίου 1850.

Ο υποφαινόμενος Έκτακτος άπεσταλμένος και πληρεξούσιος Υπουργός της Γαλλικής Δημοκρατίας έλαβε την άπάντησιν, την όποιαν ο κύριος πληρεξούσιος Υπουργός της Α. Β. Μεγαλειότητος τω έκαμε την τιμήν να τω διευθύνη υπό χρονολογίαν της 24 του ένεστώτος μηνός. Περιορίζεται όθεν εις τó να βεβαιώση και να λυπηθί περ' της μη επιτυχίας των προηγουμένων παρατηρήσεών του. Δεν μεσολαβεί ήδη ο υποφαινόμενος παρ' τω έντιμοτάτω κυρίω Θ. Ουάις υπέρ του συμφέροντος μόνον και της άνεξαρτησίας της Ελλάδος της υπό της Γαλλίας έγγυθηθείσης, αλλά προς ύποστήριξίν των δικαιωμάτων της Κυβερνήσεως της Γαλλικής Δημοκρατίας, άτινα δύνανται να προσβάλλωσι και να βλάψωσι τά υπό του άντιναύαρχου κυρίου Πάρκερ ληφθέντα καταναγκαστικά μέτρα.

Αι τρεις δυνάμεις αι συνυπογράψασα την εν Λονδίνω κλεισθείσαν συνθήκην την 7 Μαΐου 1832 έγγυθθησαν έκάστη δια τó τρίτον του εξ' εζήκοντα έκαιομυρίων φράγκων δανείου συμφωνηθέντος εν όνόματι της Ελλάδος· ο δε § 6. του άρθρου 12 της συνθήκης ταύτης έχει ούτως ούσιωδώς, « Ο ήγεμών της Ελλάδος και τó Έλληνικόν κράτος ύποχρεούνται να διαθέσωσι προς πληρωμήν των τόκων τας πρώτιστας προσόδους του κράτους, ώστε αι πραγματικά εισπράξεις του Έλληνικού ταμείου θέλουν είσθαι καθιερωμένα πρό πάντων προς πληρωμήν των ρηθέντων τόκων και χρεωλύτρου, χωρίς να δύνανται να χρησιμεύσωσιν εις κάμμίαν άλλην χρήσιν, ένόσω δεν ήθελεν εξασφαλισθί ή πληρωμή του δανείου του τρέχοντος έτους ».

Άπέναντι τοιαύτης καθαράς ρήτρας, έχει την τιμήν ο υποφαινόμενος να υποβάλη εις την παρατήρησιν του κυρίου πρέσβευς της Α. Β. Μεγαλειότητος, ότι μ' έκπληξίν του πληροφορηθί ότι ο άντιναύαρχος κύριος Πάρκερ μη περιορίσας εις όνα τά πολεμικά πλοία της Α. Έλλ. Μεγαλειότητος την απαγόρευσιν της θαλασσοπλοίας, επέκτεινε αυτήν και εις όλα τά έμπορικά πλοία τά φέροντα Έλληνικήν σημαίαν. Η απαγόρευσις αυτη πρώτιστον άποτελεσμα θέλει έχει του να έλαττώσχη, άν ουχί να στηρέσχη, μίαν από τας προσόδους τας πλέον καθαράς και άγνάς της Έλληνικής Κυβερνήσεως, έκείνην δηλαδή περι της όποίας κατ' επαναλήψεως, και ιδίως κατά τας τελευταίας εν Λονδίνω διαπραγματεύσεις εν έτει 1843 άπεφασίσθη μεταξύ των άντιπροσώπων της Γαλλίας, Αγγλίας και Ρωσίας να καθιερωθί αυτη ειδικώς προς πληρωμήν του δανείου. Τó άποτέλεσμα τούτο εκτός του ότι δεν δύναται να χρησιμεύση προς τον κύριον πληρεξούσιον ύπουργόν της Α. Α. Μεγαλειότητος ως μέσον του να εξασφαλισχί τας άπαιτήσεις της, θέλει επιφέρει εναντίον του περιεχομένου μιας συνθήκης εν ή έλαβε μέρος ή Αγγλία μετά της Γαλλίας και Ρωσίας, σοβαράν προσβολήν εις τó ένέχυρον τó προσδιωρισμένον πρό πάντων προς πληρωμήν του έγγυθθέντος άπό ταύτας τας τρεις δυνάμεις δανείου, και μ' ή δυνάμενον να χρησιμεύση δια κάμμίαν άλλην χρήσιν, ως αντιπρόσωπος λοιπόν ο υποφαινόμενος μιας των δυνάμεων τούτων ήθελε λείψει από όλα τά καθήκοντά του, εάν δεν ύπερασπίζετο τά δικαιώματα της Κυβερνήσεώς του, και δεν ήθελε καταβάλλει όλας τας προσπάθειάς του προς διατήρησιν του ένεχύρου τούτου, τó όποιον κατά τας οδηγίας του δύναται ν' άπαιτήσχη, δια ν' αποζημιωθί τó Γαλλικόν ταμείον δι' όσας έκαμε πληρωμάς άντι της Ελλάδος δια τó τρίτον της έγγυθσεώς του.

Ο πρέβυς της Γαλλικής Δημοκρατίας δεν άμφισβάλλει ότι αι παραινέσεις αύται είναι άξίαι της προσοχής του κυρίου πληρεξούσιου Υπουργού της Α. Β. Μεγαλειότητος, και μετά πεποιθήσεως υποβάλλει ταύτας υπό την έρευνάν του.

Ο κύριος Θουβενέλ δράττει την εύκαιρίαν ν' άνανεώση προς τον έντιμότατον κύριον Ουάις την διαβεβαίωσιν της ύψηλης ύπολήψεώς του.

(Υπογ.) ΘΟΥΒΕΝΕΛ.

Αντίγραφον ύπομνήματος διευθυνθέντος παρ' του κυρίου Μ. Περσιάνη προς τον Κύριον Ουάις από 14 ] 26 Ιανουαρίου 1850.

Έλαβον άκριβώς τó υπόμνημα τó όποιον μοι έκάμετε την τιμήν να μοι διευθύνετε από 24 Ιανουαρίου. Εκτιμών τας ύποχρεωτικάς εκφράσεις δι' όν μοι εξηγείτε τó άδύνατον του ν' αναβάλχητε τά υπό του άρχηγού των ναυτικών δυνάμεων της Α. Β. Μεγαλειότητος ληφθέντα μέτρα κατ' της Έλληνικής Κυβερνήσεως, ένεκα των ρητών διαταγών της Κυβερνήσεώς σας, λυπούμαι διότι δεν έλαβον κάμ-

μίαν διασάφησιν επί των παρατηρήσεων τας όποίας είχ την τιμήν να υποβάλω μετά πεποιθήσεως υπό την έρευνάν σας.

Σας εξέθεσα Κύριε, τó συμφέρον τó όποιον έχει τó μυστικοσυμβούλιον της Πετροπούλεως του να μ' ήδη παρελελυμένην την Έλληνικήν Κυβέρνησιν, και τεθειμένην εις άνικανότητα του να εκπληρώση τας ύποχρεώσεις της άπέναντι των εύεργετιδων δυνάμεων. Τας αυτάς παρατηρήσεις επαναλαμβάνω και ήδη.

Μη δυνάμενος ν' άμφισβάλλω ουδεμίαν στιγμήν ότι ή Κ. βέρνησις της Α. Β. Μεγαλειότητος περι πολλού ποιείται, ένεκα των μεταξύ αυτης και της Αύτοκρατορικής αύλης μου φιλικών σχέσεων και συμπνοίας, την επιφύλαξιν εις αυτην όλων των δικαιωμάτων των συμφωνηθέντων δια των συνθηκών των δυνάμεων των δημιουργησασών τó Έλληνικόν Βασίλειον, θεωρώ καθήκον μου εκ των πλέον κατεπειγόντων να σας ύπεθυμίσω Κύριε, την ρητήν ρήτραν της εν Λονδίνω συνθήκης του 1832 της όποίας τó άρθρον 12 § 6 αναφέρει κατά γράμμα, « Ο ήγεμών της Ελλάδος και ή Έλληνική επικράτεια ύποχρεούνται να διαθέσωσι προς πληρωμήν των τόκων και του έτησίου χρεωλύτρου του δανείου του έγγυθθέντος υπό των τριών αύλων, τας πρώτας προσόδους του κράτους· ώστε αι πραγματικά εισπράξεις του Έλληνικού ταμείου θέλουν είσθαι καθιερωμένα πρό πάντων προς άπότισιν των ρηθέντων τόκων και του χρεωλύτρου, χωρίς να δύνανται να χρησιμεύσωσι εις κάμμίαν άλλην χρήσιν. »

Αι συμφωνία αύται είναι ρητάι

Και όμως τά μέτρα τά όποία έλαβεν ο άντιναύαρχος κύριος Πάρκερ κατά των Έλληνικών πλοίων, άφαιρούντα από την Έλληνικήν Κυβέρνησιν μίαν εκ των προσόδων της των πλέων καθαρών και εξασφαλισμένων, δεν θεωρούντα, άράγε ότι είναι φύσεως προσβαλλούσης κατά τε τó γράμμα και τó πνεύμα την συνθήκην, την ύπογραφεύσαν υπό των τριών δυνάμεων των συμπραξασών εις την δημιουργίαν του Έλληνικού Βασιλείου;

Προς διατήρησιν όθεν των δικαιωμάτων της Αύτοκρατορικής αύλης μου, υποβάλλω τας παρατηρήσεις ταύτας εις την πεφωτισμένην κρίσιν και σοβαρωτέραν μελέτην του άντιπροσώπου μιας δυνάμεως, ήτις μέχρι τούδε δεν έλλειψεν από του να δώση αναμφίβολα δείγματα, περι του πόσον ένδιαφέρεται υπέρ της εύημερίας της Ελλάδος.

Ευαρεστήθητε κτλ.

(υπογ.) ΠΕΡΣΙΑΝΗΣ.

Ο ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ Θ. ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΤΑΓΟΥ ΉΣΑΙΟΥ

Faint, illegible text in the top left section of the page.

Faint, illegible text in the middle left section of the page.

1848

Faint, illegible text in the bottom left section of the page.

Faint, illegible text in the top middle section of the page.

Faint, illegible text in the middle middle section of the page.

Faint, illegible text in the bottom middle section of the page.

Faint, illegible text in the top right section of the page.

Faint, illegible text in the middle right section of the page.

Faint, illegible text in the bottom right section of the page.

Faint, illegible text in the bottom left section of the page.

Faint, illegible text in the bottom left section of the page.

Faint, illegible text in the bottom middle section of the page.

Faint, illegible text in the bottom middle section of the page.

Faint, illegible text in the bottom right section of the page.

Faint, illegible text in the bottom right section of the page.